

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 2. Vtrùm in Christo fuerit Voluntas sensualitatis, id est, appetitus
sensitiuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

ratio, cur eo debuerit carere. Secunda, Si in Christo propter unicam personam, esset unica voluntas; in Trinitate, propter tres personas, essent tres voluntates; ergo quod voluntas sit vna vel plures, ex natura non ex personâ æstimatur. Ita Agatho Papa in Epist. sua. Tertia; Quia sine voluntate creata non potest esse meritum, nec satisfactio, nec oratio, nec obedientia: hæc enim omnia sunt actus voluntatis creata.

ARTICVLVS II.

Vtrum in Christo fuerit Voluntas Sensualitatis: id est, Appetitus Sensitiuus?

Respondetur affirmatiuè. Ratio est; Quia Christus habuit perfectam Animam; ergo omnes animæ potentias. Atqui inter ceteras animæ potentias est appetitus sensitiuus, qui nobis cum brutis est communis ad bona sensibilia appetenda, & mala his contraria fugienda.

ARTICVLVS III.

Vtrum in Christo fuerint duæ Voluntates Rationales?

Respondeo; Si voluntas accipiatur pro potentia, tantum unica voluntas rationalis creata fuit in Christo; sicut & in nobis. Si accipiatur pro actu, sic duæ fuerunt in Christo voluntates; id est, duo genera actionum voluntatis, nimirum Intentio & Electio: seu, Voluntas vt Natura; & Voluntas vt Ratio.

Pro quo nota; Duplicia esse bona & mala. Quædam enim sunt bona, quia consentanea naturæ; vt Vita, Benè esse, Sapientia, & similia. Quædam mala, quia naturæ dissentanea, vt mors, Cruciatu, &c. Respectu horum bonorum & malorum, est voluntas naturalis; diciturque natura. Nam naturaliter afficitur huiusmodi bonis, & abhorret à talibus malis. Sic Christus voluntate naturali fugiebat mortem, & appetebat viuere; non quod iste motus in Christo præueniret iudicium rationis, aut erumperet necessariò; sed quia voluntas sibi relicta, naturaliter & necessariò abhorret à morte, & afficitur vitæ. Alia sunt bona vel mala, quia consentanea vel dissentanea rectæ rationi: & respectu horum dicitur voluntas rationalis. Hac voluntate volebat Christus mori, quamuis naturali fugeret mortem. Vide quæ diximus 1. 2. q. 6. a. 1. de Duplici acceptione Voluntatis, & ibid. q. 10. a. 1. Quomodo moueatur Voluntas quæ natura, & Voluntas quæ Voluntas.

ARTICVLVS IV.

Vtrum in Christo fuerit Liberum Arbitrium?

Respondetur Affirmatiuè. Ratio est; Quia in ipso fuit electio, quæ est actus liberi arbitrii.

Pro Maiori explicatione, suppono Primò, Li-

bertatem arbitrii consistere in quadam indifferenti potestate voluntatis, secundum quam, ipsa in omni instanti, tum temporis, tum naturæ, quo consideratur vt prior suo actu, est indifferens ad illum, ita vt possit illum elicere & non elicere. Vnde quidquid voluntatem præueniendo determinat ad actum, repugnat libertati, si illam determinationem voluntas non habeat in sua potestate. De quo plura 1. 2. quæst. 6. art. 2. Dub. 1. in Disput. Apologetica de gratia efficaci & libero Arbitrio c. 5.

Suppono Secundò, In Christo non fuisse liberum Arbitrium ad peccandum: quod patet ex dictis supra q. 15. a. 1. dub. vnico, vbi ostendimus Christum nullo modo potuisse peccare in natura assumpta. Ratio est; Quia libertas quatenus se extendit ad peccatum, non est perfectio, sed imperfectio; vt docet Augustinus lib. de Corrept. & gratia cap. 11. & de Prædestinat. Sanctorum c. 15. Nam præcisè consistit in negatione scilicet in eo quod est non esse suam regulam, nec suæ regulæ necessariò coniunctum. Atqui hæc imperfectio non erat in Christi voluntate: hæc enim erat firmissimè coniuncta suæ regulæ, scilicet voluntati diuinæ; partim per visionem & amorem beatificum; partim per diuinam custodiam debitam illi ob vniõnem hypostaticam. His positis

Respondeo, Christum habuisse verè & propriè libertatem in suis actionibus, quas salutis nostræ causa obiuit: v. g. in orando, docendo, miraculis faciendis, imò & in ipsa morte amplectenda. Est fide tenendum: & consentiunt omnes Doctores.

Probat ex Scripturis. Isaia 7. v. 15. *Butyrum & mel comedet, vt sciat reprobare malum, & eligere bonum*: vbi Cyrillus notat, reprobare malum fuisse Christo naturale, non ex electione; sed voluntatem bonorum, ex electione liberâ: electio enim est actus liberi arbitrii. Isaia c. 53. vers. 7. *Oblatus est, quia ipse voluit*: qui modus loquendi in Scriptura libertatem significat; vt ibidem notat D. Hieronymus. Ioan. 10. v. 18. *Nemo tollit animam meam à me, sed ego pono eam à meipso, & potestatem habeo ponendi eam*: vbi apertè indicat esse in seia potestate animam ponere eo momento quo ipsi videretur; nec vllâ vi eam posse sibi extorqueri; vt docet Chrysothomus hom. 59. in Ioan. Vide etiam Gregor. lib. 24. moral. c. 2. Et Anselm. l. 1. *Cur Deus homo*. cap. 9. & 10. vbi id fusè & eleganter probat; & lib. 2. cap. 15. 16. 17.

Probat Secundò, Ratione. Primò, Quia aliqui Christus non posset mereri, nec pro nobis satisfacere: nam de intrinsecâ ratione meriti, est libertas; vt ostensum est 1. 2. q. 114. Secundò, Quia libertas circa honesta, est magna perfectio naturæ rationalis: vnde etiam in Angelis & Deo reperitur. Atqui in Christo fuit omnis perfectio humanæ naturæ: ergo &c.

Sed contra hanc veritatem, sunt quatuor difficiles Obiectiones. Prima est ex prædefinitione diuinâ: Omnes enim actiones Christi videntur à Deo fuisse prædefinite cum suis omnibus circumstantiis: Nam hic modus prouidentie est altior. Quod confirmatur ex D. Thoma lib. 4. contra Gentes cap. 36. vbi ait: *Christus humanâ voluntate nihil voluit, nisi secundum quod eum velle diuina voluntas disposuit; iuxta illud: Ioan. 8. v. 29. Quæ placita sunt ei, facio semper.*

Respondeo, Quidam nobis tales prædefinitiones ob-

⁴
Voluntas vt
est Natura,
& vt est
Ratio.

Duplicis
generis bo-
na & ma-
la.

Fuit in
Christo vo-
luntas na-
turalis.

Item vo-
luntas Ra-
tionalis.

³
In quo
consistat
libertas
arbitrii.

Libertas
ad peccand.
est imper-
fectio.

⁶
Fuit liber
in actioni-
bus nostris
salutis.

⁷
Obiectio
à Prædefi-
nitionibus.

res ob